

USNESENÍ

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Vyskočilovou ve věci

žalobkyně: ČEZ Prodej, a.s., IČO 27232433
sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Pečeným
sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným:

1. V ■ S ■, narozená ■
bytem ■

2. L ■ F ■ narozený dne ■
bytem ■

o: zaplacení 33 167 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení se v části, v níž se žalobkyně domáhá po žalované V ■ S ■ zaplacení částky 16 600,50 Kč s příslušenstvím, zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou ze dne 3. 1. 2014 domáhal, aby V ■ S ■ a L ■ F ■, jako dědicové po zemřelém L ■ F ■ nar. ■, zemřelém ■ naposledy bytem ■, zaplatili každý jednou polovinou nedoplatek z vyúčtování sdružených služeb dodávky elektřiny ve výši 33 167 Kč s příslušenstvím.

O nároku proti žalovanému L ■ F ■ narozenému ■ bylo rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu ze dne 21.8.2015 č.j. 1C 102/2014-47, kterým bylo L ■ F ■ uloženo zaplatit žalobkyni částku 16 600,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 16 583,50 Kč od 18. 5. 2012 do zaplacení, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 17 Kč od 25. 5. 2012 do zaplacení a náhradu nákladů řízení a to do 3 dnů od právní moci rozsudku. Rozsudek nabyt právní moci dne 7. 10. 2015.

Řízení proti žalované V ■ S ■ bylo přerušeno z důvodu probíhajícího insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. KSUL 70 INS 20358/2014-A-11. Usnesením ze dne 13. 7. 2020 č.j. 1C 102/2014 -71 bylo rozhodnuto o pokračování v řízení, neboť insolvenční řízení bylo usnesením ze dne 19. 5. 2020 KSUL 70 INS 20358/2014-B-39 skončeno po splnění oddlužení žalované. Žalovaná byla současně osvobozena od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.

Podáním ze dne 19. 8. 2020 vzala žalobkyně návrh proti žalované V ■ S ■ zpět co do částky 16 600,50 Kč s příslušenstvím, jejíž zaplacení požadovala po žalované S ■, a to s ohledem na splnění oddlužení žalované.

Soud postupoval podle ustanovení § 96 odst. 1,2,4 o.s.ř. a řízení zastavil, aniž by zjišťoval stanovisko žalované, neboť ke zpětvzetí návrhu došlo před prvním jednáním.

Ve smyslu ust. § 151 odst. 1 o.s.ř. soud v rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí, rozhodne o povinnosti k náhradě nákladů řízení. V projednávaném případě soud dle ust. § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř., rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků, když neshledal procesní zavinění na zastavení řízení na straně žádného z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Louny 24. srpna 2020

JUDr. Eva Vyskočilová v.r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.9.2020. Připojení doložky provedla
Andrea Patkoló, dne 17.2.2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Dlouhá

USNESENÍ

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Machytkou ve věci

žalobkyně: ESSOX s.r.o., IČO 26764652
sídlem F. A. Gerstnera 52, 370 01 České Budějovice
zastoupená advokátem Mgr. Markem Lošanem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti

žalované: H. S., narozená
bytem

o zaplacení částky 19 995,21 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. V řízení, které bylo přerušeno usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 13. 7. 2015, č. j. 9 C 56/2014-10, se pokračuje a řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalované povinnost zaplatit jí pohledávku ve výši 19 995,21 Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazeného závazku ze smlouvy o poskytnutí kreditní karty a revolvingového úvěru č. 0103205471 ze dne 22. 6. 2006. Řízení bylo přerušeno z důvodu insolvenčního řízení žalované, které bylo zahájeno dne 22. 10. 2014 u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. KSUL 74 INS 28693/2014. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 4. 2020 č. j. KSUL 74 INS 28693/2014-B-65, byla žalovaná osvobozena od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.
2. Vzhledem k tomu, že žalovaná je na základě shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem osvobozena také od placení pohledávky žalobkyně v tomto řízení, nezbylo soudu, než řízení zastavit.
3. Zavinění na zastavení řízení lze sice přičítat žalované, neboť její insolvenční řízení bylo zahájeno dne 22. 10. 2014 u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. KSUL 74 INS 28693/2014, tedy v době, kdy již žalobkyně podnikla kroky k vymáhání dlužné částky soudní cestou, žalovaná pohledávku vůči žalobkyni do insolvenčního řízení uvedla, ale žalobkyně svou pohledávku nepřihlásila. Žalovaná poté byla osvobozena od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Žalovaná tedy byla osvobozena také od placení shora uvedené pohledávky, přičemž náklady nalézacího řízení jsou jejím příslušenstvím, viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 29 NSČR 110/2015 ze dne 30. 11. 2015: „U pohledávky (jistiny), která vznikla před zahájením insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, nelze považovat příslušenství pohledávky tvořené soudem přiznanou náhradou nákladů řízení za peněžitý závazek, který dlužníku vznikl až po schválení oddlužení (§ 418 odst. 1 písm. c/ insolvenčního zákona), ani za pohledávku vzniklou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení

(§ 409 odst. 2 insolvenčního zákona), bez zřetele k tomu, že toto příslušenství vzniklo (právní mocí soudního rozhodnutí) po schválení oddlužení.“ Dle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3509/2010 ze dne 24. 11. 2010: „pohledávka sice v neuhrazeném rozsahu nadále existuje, dlužník však je rozhodnutím insolvenčního soudu zbaven povinnosti ji věřiteli zaplatit. Koncepce oddlužení nadto i při rozhodování o osvobození od placení pohledávek vychází z toho, že je na dlužníku, zda dobrodiní zákona dané úspěšně proběhnulším oddlužením využije (zda o osvobození od placení pohledávek požádá), čemuž v duchu téže logiky odpovídá, že dlužníku, který se rozhodne pohledávky, od jejichž placení byl rozhodnutím insolvenčního soudu osvobozen, později uhradit dobrovolně, zůstane tato možnost zachována. Pohledávka v neuhrazeném rozsahu nezanikla, leč věřitel ji nemůže úspěšně vymáhat; v soudním a jiném řízení již nelze takovou pohledávku věřiteli přiznat.“ Dle usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 ICdo 155/2017 ze dne 30. 5. 2019: „Lze tedy uzavřít, že v řízení o pohledávce, od jejíhož placení byl dlužník osvobozen, nelze (nejde-li o důvody separace nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 147 a § 148 odst. 2 o. s. ř.) dlužníka po dobu trvání účinků přiznaného osvobození zavázat k náhradě nákladů řízení.“ Soudu tak nezbylo než rozhodnout ohledně požadovaných nákladů řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, když řízení bylo zastaveno (§ 146 odst. 1 o. s. ř.).

4. Dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Zaplacený soudní poplatek ve výši 800 Kč se z těchto důvodů nevrací.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Louny 17. srpna 2020

Mgr. Tomáš Machytka v.r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.9.2020. Připojení doložky provedla
Andrea Patkoló, dne 17.2.2021.

USNESENÍ

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Vandou Vincíkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: ZEPTER INTERNATIONAL s.r.o., IČO 14500469
sídlem Spálená 112/55, 110 00 Praha 1 - Nové Město
zastoupená advokátem JUDr. Zdeňkem Drtinou, Ph.D.
sídlem nám. Přemysla Otakara II. 395/30a, 370 01 České Budějovice

proti

žalovanému: M [REDAKCE] Š [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

o zaplacení částky 24 990 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. V přerušeném řízení se pokračuje a řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost zaplatit jí pohledávku ve výši 24 990 Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazeného závazku z kupní smlouvy č. 34352871 ze dne 7. 11. 2012. Řízení bylo následně přerušeno z důvodu insolvenčního řízení žalovaného, které bylo zahájeno u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. KSUL 69 INS 33610/2014 dne 12. 12. 2014. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 5. 2020 č. j. KSUL 69 INS 33610/2014--B-60, byl žalovaný osvobozen od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.
2. Podmínky, za nichž může jednat ve věci (podmínky řízení), soud zkoumá ve smyslu ustanovení § 103 o. s. ř. kdykoli za řízení. Jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví (§ 104 odst. 1 o. s. ř.), jde-li o nedostatek odstranitelný, učiní k tomu vhodná opatření, a řízení zastaví až tehdy, jestliže se jej odstranit nezdaří (§ 104 odst. 2 o. s. ř.).
3. Vzhledem k tomu, že žalovaný je na základě shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem osvobozen také od placení pohledávky žalobkyně v tomto řízení, nezbylo soudu, než řízení zastavit pro nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit.
4. Zavinění na zastavení řízení lze sice přičítat žalovanému, neboť jeho insolvenční řízení bylo zahájeno dne 12. 12. 2014, tedy v době, kdy již žalobkyně podnikla kroky k vymáhání dlužné částky soudní cestou. Žalovaný pohledávku žalobkyně do insolvenčního řízení přihlásil, žalobkyně se do tohoto řízení nepřihlásila. Následně byl osvobozen od placení shora uvedené pohledávky, přičemž náklady nalézacího řízení jsou jejím příslušenstvím, viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 29 NSČR 110/2015 ze dne 30. 11. 2015: „U pohledávky (jistiny), která vznikla před zahájením insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, nelze považovat příslušenství pohledávky tvořené soudem přiznanou náhradou nákladů řízení za peněžitý závazek, který dlužníku vznikl až po schválení oddlužení (§ 418 odst. 1 písm. c/ insolvenčního zákona), ani za pohledávku vzniklou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení (§ 409 odst. 2 insolvenčního zákona), bez zřetele k tomu, že toto příslušenství vzniklo (právní mocí soudního rozhodnutí) po schválení oddlužení.“ Dle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3509/2010 ze dne 24. 11. 2010:

„pohledávka sice v neuhrazeném rozsahu nadále existuje, dlužník však je rozhodnutím insolvenčního soudu zbaven povinnosti ji věřiteli zaplatit. Koncepce oddlužení nadto i při rozhodování o osvobození od placení pohledávek vychází z toho, že je na dlužníku, zda dobrodíní zákona dané úspěšně proběhnuvším oddlužením využije (zda o osvobození od placení pohledávek požádá), čemuž v duchu téže logiky odpovídá, že dlužníku, který se rozhodne pohledávky, od jejichž placení byl rozhodnutím insolvenčního soudu osvobozen, později uhradit dobrovolně, zůstane tato možnost zachována. Pohledávka v neuhrazeném rozsahu nezanikla, leč věřitel ji nemůže úspěšně vymáhat; v soudním či jiném řízení již nelze takovou pohledávku věřiteli přiznat.“ Dle usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 ICdo 155/2017 ze dne 30. 5. 2019: *„Lze tedy uzavřít, že v řízení o pohledávce, od jejíhož placení byl dlužník osvobozen, nelze (nejde-li o důvody separace nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 147 a § 148 odst. 2 o. s. ř.) dlužníka po dobu trvání účinků přiznaného osvobození zavázat k náhradě nákladů řízení.“* Soudu tak nezbylo než rozhodnout ohledně požadovaných nákladů řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, když řízení bylo zastaveno (§ 146 odst. 1 o. s. ř.).

5. Dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč se z těchto důvodů nevrací.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Louny 27. srpna 2020

JUDr. Vanda Vincíková, Ph.D.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.9.2020. Připojení doložky provedla
Andrea Patkoló, dne 17.2.2021.